

4. Treba li Direktivu 1999/44 (odnosno članak 5.) smatrati kao pravno pravilo istovjetno nacionalnim pravnim pravilima koja u nacionalnom pravnom sustavu vrijede kao pravila javnog poretka?
5. Je li nizozemsko pravo, s obzirom na teret iznošenja tvrdnji o relevantnim činjenicama i teret dokazivanja kupca-potrošača u svezi s obvezom da (pravovremeno) istakne prigovor navodnog nedostatka isporučene robe, u suprotnosti s načelom učinkovitosti, visokom razinom zaštite potrošača unutar Unije kojoj teži Direktiva 1999/44 ili pak drugom odredbom ili pravnim pravilom prava Unije?
6. Je li nizozemsko pravo, s obzirom na teret iznošenja tvrdnji i teret dokazivanja kupca-potrošača da roba nije u skladu s ugovorom, kao i da je ta nesukladnost postala očita u roku od šest mjeseci od isporuke, u suprotnosti s načelom učinkovitosti, visokom razinom zaštite potrošača unutar Unije kojoj teži Direktiva 1999/44 ili pak drugom odredbom ili pravnim pravilom prava Unije? Koje je značenje izraza „svaki nedostatak koji postane očit” [neslužbeni prijevod] iz članka 5. stavka 3. Direktive 1999/44 i posebice u kojoj je mjeri kupac-potrošač dužan iznositi tvrdnje o činjenicama i okolnostima koje se odnose na nesukladnost (odnosno njezin uzrok)? Je li za to dovoljno da kupac-potrošač iznese svoje tvrdnje te u slučaju obrazloženog osporavanja dokaže da kupljena stvar ne funkcionira (dobro) ili on mora iznijeti tvrdnje i u slučaju obrazloženog osporavanja dokazati koji je nedostatak kupljene stvari (bio) uzrok tome da ona ne funkcionira (dobro)?
7. Igra li pri davanju odgovora na prethodna pitanja određenu ulogu i činjenica da je F. Faber angažirala odvjetnika za zastupanje u ovom postupku u oba stupnja?

(¹) Direktiva 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, str. 12.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2013. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) — Marian Macikowski – Komornik Sądowy u svojstvu sudskog ovršitelja pri Sąd Rejonowy w Chojnicach protiv Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

(Predmet C-499/13)

(2013/C 367/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marian Macikowski – Komornik Sądowy u svojstvu sudskog ovršitelja pri Sąd Rejonowy w Chojnicach

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku

Prethodna pitanja

- Je li s obzirom na sustav poreza na dodanu vrijednost koji počiva na Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹), a osobito u pogledu članka 9. i 193. u vezi s člankom 199. stavkom 1. točkom (g) dopuštena odredba nacionalnog prava kao što je članak 18. Zakona o porezu na robe i usluge (ustawa o podatku od towarów i usług) od 11. ožujka 2004. (Dz. U. 2011, br. 177., poz. 1054. s kasnijim izmjenama, u daljnjem tekstu: Zakon o PDV-u) koja uvodi iznimke od općih načela prava vezano za porez na dodanu vrijednost, ponajprije s obzirom na pravne subjekte koji su dužni utvrditi i naplatiti porez, uspostavljajući time pravni institut poreznog platca, tj. pravnog subjekta koji je za poreznog obveznika dužan utvrditi visinu poreza, naplatiti ga od poreznog obveznika i pravovremeno ga platiti poreznim tijelima?
- U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:
  - Je li s obzirom na načelo proporcionalnosti kao opće načelo prava Unije dopuštena odredba nacionalnog prava kao što je članak 18. Zakona o PDV-u prema kojem, među ostalim, porez na isporuku nekretnina izvršenu putem sudske ovrhe na robu koja je vlasništvo dužnika ili se suprotno važećim propisima nalazi u njegovom posjedu, utvrđuje, naplaćuje i plaća sudski ovršitelj kojem je povjerenom provođenje mjera ovrhe, a koji kao porezni platac odgovara za neispunjenje ove obveze?
  - Je li s obzirom na članke 206., 250. i 252. Direktive 2006/112 i načelo neutralnosti koje iz njih proizlazi dopuštena odredba nacionalnog prava kao što je članak 18. Zakona o PDV-u u skladu s kojom je porezni platac naveden u ovoj odredbi dužan utvrditi, naplatiti i platiti porez na dodanu vrijednost na isporuke robe izvršene putem ovrhe koje su vlasništvo poreznog obveznika ili se suprotno važećim propisima nalaze u njegovom posjedu, i to unutar poreznog razdoblja koje vrijedi za poreznog obveznika u visini iznosa koji predstavlja umnožak prihoda iz prodaje robe umanjenog za porez na dodanu vrijednost s odgovarajućom poreznom stopom, bez da se od tog iznosa odbija iznos pretporeza nastalog od početka poreznog razdoblja do datuma naplate poreza od poreznog obveznika?

(¹) (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).